

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli d. 20 Febr. 1872, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts betänkande (N:o 8), i anledning af väckt förslag om förändrade villkor för försäljning, till förtäring på stället, af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker.

Uti en i Andra Kammarerna väckt motion (N:o 89) har Herr *Anders Andersson* från Kopparbergs län yrkat ändring i Kongl. förordningen af den 7 December 1866 angående villkoren för försäljning, till förtäring på stället, af vin, öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker.

Motionären föreslår följande förändringar:

1:o. Den som vill försälja öl och andra dermed jemförliga drycker till förtäring på stället, erhålle dertill tillstånd af Konungens Befallningshafvande, sedan kommunen blifvit öfver ansökningen hörd.

2:o. Å tredje ordinarie kommunalstämma framställes årligen till kommunen den frågan, om den önskar någon ölstuga indragen, hvarom då anmälan göres hos Konungens Befallningshafvande, som efter sig företeende omständigheter kan det lemnade tillståndet återtaga.

3:o. Att förtäring af öl och rusgifvande drycker vare under hvad namn som helst förbjuden i offentliga handelslokaler.

Såsom skäl till den föreslagna förändringen har motionären andragit, att de nu så kallade ölstugorna ej äro bättre än de gamla bränvinskrogarne, till följd deraf att försäljningen äfven utöfvas af dertill mindre lämpliga personer, hvilket åter har sin grund deri, att kommunen icke eger rätt hindra försäljningsrättens erhållande.

Utskottet, som tagit motionen i öfvervägande, kan icke gilla motionärens förslag derutinnan, att den sökande för rättighetens erhållande skulle vända sig

till Konungens Befallningshafvande, enär den sökande derigenom skulle betungas af särskilda kostnader och besvär, samt Konungens Befallningshafvande af en mängd ärenden, hvilka af vederbörande kommunalnämnd eller magistrat, med dess i förevarande fall säkrare personalkännedom, bättre skulle kunna afgöras. Men då klagan öfver de så kallade ölstugorna från flera håll försports, tvekar Utskottet icke att med anledning af motionen föreslå den förändring i förordningen, att den, som vill erhålla rättighet till försäljning, till förtäring på stället, af öl, kaffe eller andra icke spirituösa drycker, med undantag af vin, skall göra skriftlig ansökning derom, på landet hos kommunalnämndens ordförande, som, sedan kommunalnämnden i ämnet fattat beslut, deröfver lemnar resolution utan särskild lösen, samt i stad hos magistrat, hvars resolution lemnas emot den lösen, som för bevis öfver ingifna handlingar i allmänhet stadgad är. Bifalles ansökan af kommunalnämnden, borde sökanden, innan försäljningen öppnas, derom göra anmälan hos länsmanen i orten.

Då anledning skäligen icke förefinnes, att kommunalstyrelserna i detta hänseende lemnad större makt skulle komma att missbrukas till förfång för redliga och ordentliga personer eller användas på annat sätt, än som mest öfverensstämmer med det allmännas och kommunens bästa, får Utskottet, som i öfriga delar icke ansett motionen böra till någon åtgärd föranleda, föreslå:

att Riksdagen för sin del ville beschuta att uti underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t täcktes låta vidtaga sådan förändrad bestämmelse i ofvannämnda Kongl. förordning af den 7 December 1866 § 1 mom. 1. att ansökning om rättighet till försäljning, till förtäring på stället af öl, dricka, porter, kokadt kaffe, the och chokolad eller andra icke spirituösa drycker, med undantag af vin, skall göras å landet hos kommunalnämndens ordförande i orten samt i stad hos magistraten, der försäljningen skall ega rum; att resolution öfver ansökan alltid skall afgifvas, i förra fallet efter öfverläggning inom kommunalnämnden och då utan lösen, men då den meddelas af magistrat emot den lösen, som för bevis öfver ingifna handlingar i allmänhet stadgad är; samt att den, som erhållit här i fråga varande rätt till försäljning å landet, ej må vara berättigad sig deraf begagna förr, än han derom gjort anmälan hos länsmanen i orten med uppgift på det ställe, der försäljningen skall ega rum.

Stockholm den 20 Februari 1872.

På Utskottets vägnar:
G. af Schmidt.